

Epoca de Aur

REVISTĂ DE FAPT ȘI
RANTĂ ȘI CONVINGERE

BCU Cluj / Central University Library Cluj

EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 23 Martie 1924. No. 6.

POLITICE ȘI SOCIALE

Avem o datorie: Indreptarea celor răi	459
Ce cred streinii de țara noastră	460

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Tăria morală	470
Pentru stărpirea alcoolismului	461
Sănătatea publică	469

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

De ce este bună Astronomia	462
Orașul Filmelor	462
Minunile Chirurgiei	464
O expediție a „Insulelor de aur”	464
Fulgerul și trăsnetul	464
Invențiunea Picturii cu oleiu	465
Cele din urmă descoperiri în știință, medicină, etc.	466

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

Cel mai bun amic	467
Cine e prieten adevărat	468
Invidia departe de prietenie	469

CRONICA MEDICALĂ

Renma	471
Băile calde la picioare	471
Mierea, aliment nevătămător	371
Contra asudatului picioarelor	471

OGLINDA LUMII

Se vor construi 400 școli în Ardeal	472
Submarin german cu tunuri grele	472
Păsări necunoscute la noi în țară	472
Un ziarist Italian era să fie înmormântat de viu	472
Un teatru monstru	472
Averea fabricantului Ford	472
Bibliotecile armatei cehoslovace	471
Cea mai nouă locomotivă	472
Simțul al șaselea	472

Duminică 23 Martie 1924
Volumul III * Numărul 6

Apare tot a doua Duminică
în Cluj, Strada Nicolae
Filipescu n-rul 10 * * * *

Abonamente: pe un an 75 lei, pe
jum. an 40 lei, Exemplarul 3 lei.
În America pe an \$ 1,00. Ex. 5 cents

EPOCA de AUR

Vol. III. Duminică 23 Martie 1924. No. 6.

POLITICE ȘI SOCIALE

Avem o datorie: Indreptarea celor răi	450
Ce cred străinii de țara noastră	460

CULTURĂ ȘI IGIENĂ

Țăria morală	470
Pentru stărpirea alcoolismului	461
Sănătatea publică	463

ȘTIINȚĂ ȘI DESCOPERIRI

De ce este bună Astronomia	462
Orașul Filmelor	462
Minunile Chirurgiei	464
O expediție a „Insulelor de aur”	474
Fulgerul și trăsnetul	464
Invenția Picturii cu oleiu	467
Cele din urmă descoperiri în știință, medicină, etc	466

RELIGIE ȘI FILOSOFIE

Cel mai bun amic	467
Cine e prieten adevărat	468
Invidia departe de prietenie	469

CRONICA MEDICALĂ

Reuma	471
Băile calde la picioare	471
Mieroa, aliment nevătămător	371
Contra asudatului picioarelor	471

IDEI—OAMENI—FAPTE

Contenarul unui mare meșteșug	465
Emigrarea operilor de artă în America	465
Se anunță sfârșitul lumii... pe ziua de 4 Februarie 1929	465
Cum scria Oscar Wilde	465
Exilarea unui ziarist francez	465
Un indian candidat la premiul Nobel	465

OGLINDA LUMII

Se vor construi 400 școli în Ardeal	472
Submarin german cu tunuri grele	472
Păsări necunoscute la noi în țară	472
Un ziarist Italian era să fie înmormântat de viu	472
Un teatru monstru	472
Averea fabricantului Ford	471
Bibliotecile armatei cehoslovace	471
Cea mai nouă locomotivă	472
Simțul al șaselea	472

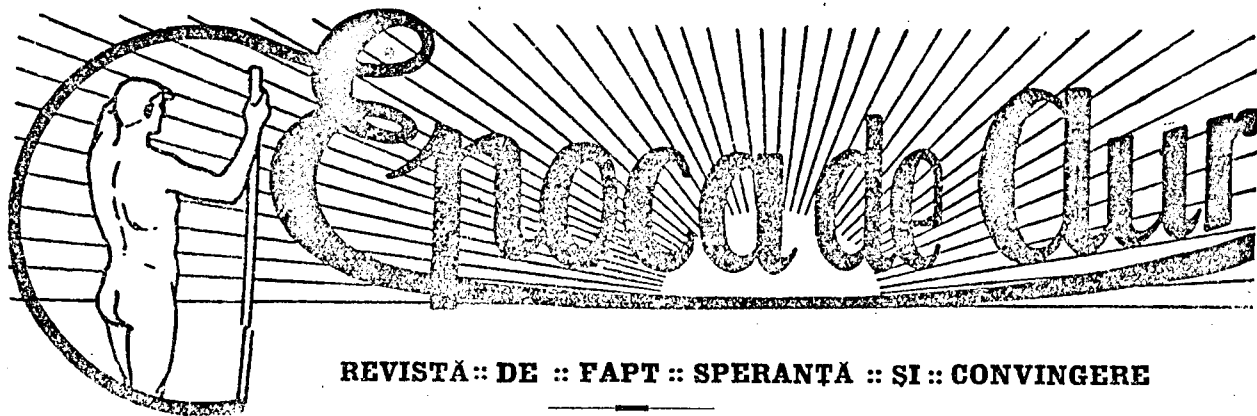

Apare tot a doua Duminică în Cluj,
Strada N. Filipescu 10. — Telefon 4-46.

Redactor J. B. Sima

Abonamente: pe un an 75 lei,
pe jumătate de an 40 lei.
Numeri singuratici 3 lei exemplarul.
În America: pe un an 1 dolar.
Numeri singuratici 5 cents exemplarul.

Toate scrisorile și abonamentele să se
facă pe adresa „Epoca de Aur”
Strada N. Filipescu 10. Cluj

REVISTĂ:: DE :: FAPT :: SPERANȚĂ :: ȘI :: CONVINGERE

A P A R E T O T A D O U A D U M I N E C Ă * * * * *

Vol. III.

Duminică, 23 Martie 1924.

No. 6.

AVEM O DATORINȚĂ: ÎNDREPTAREA CELOR RĂI

TEMNIȚELE noastre gem de răufăcători. Casele de corecțiune sunt arhipline asemenea. Ce-i de făcut deci cu atâția oameni decăzuți, imorali, răi și fără credință? Să-i lăsăm în grija sortii, își vor îndeplini cât de târziu condamnările și pe urmă vor eși iar din temniți și vor începe relele dela început.

Noi în privința aceasta suntem cu totul de altă părere.

Știm că mai mulți bărbați de stat și mari filantropi belgieni, au depus atâtea străduințe pe lângă diferitele guverne, până ce în 1920 s'a votat în Belgia decretul regal, prin care s'au îngăduit încercările practice de a readuce delicvenții criminali la calea adevărului, a pocăinței și a cinstei.

Această încercare a dat rezultate însemnate și a dovedit în deajuns lumii civilizate, că pe lângă o bunăvoință oareșcare și pe lângă străduințe fericite, cei răi se pot îndrepta cu ușurință. Știința medicală, în special psihiatria, ne-a arătat că cei mai mulți criminali au fost adesea nebuni, victimele unor boli ereditate din strămoși—boală foarte contagioasă întocmai cum este de exemplu holera sau altele asemenea.

Guvernul belgian a luat deci importanța hotărâre de a fi examinat orice pușcăriaș condamnat la peste trei luni închisoare, de către o comisie de specialiști, anume întocmită în acest scop.

S'au organizat apoi în toate închisorile statului laboratoare antropologice penitenciare, cari stau sub direcțiunea doctorului Vervaek, fondatorul celui mai mare și mai modern laborator de acest soi din Belgia.

În conformitate cu datele statistice ale acestor medici, conducătorii de laboratoare, cari își execută obligațiunile lor cu devotament în vederea reducerii criminalilor,—din o sută de arestați 10 procente sunt răufăcători adevărat periculoși pentru socie-

tate, cari nu mai pot fi îndreptați, întrucât li-s'au înfipt adânc în suflet germenii relelor. Douăzeci și cinci procente sunt bolnavi de diferite boli grave și mai puțin grave, pe cari ajutoarele medicale date la timp îi pot vindeca, iar șasezeci și cinci de procente sunt oameni, cari pot fi îndreptați cu ușurință și din cari se pot creia adevărate modele de caracter și elemente folositoare.

Inchisorile sunt completate cu infirmerii de punere sub observație și sunt astfel alcătuite că pot îngriji și da ajutorul la toate felurile de boli, atât la alcoolism, tuberculoză cât și la sifilis și alte boli existente.

O parte dintre delicvenți obvine din intoxicații cu cocaină, morfină etc., alții din otrăviri profesionale (oxid de cărbune) sau din rea digestie.

Antropologii belgieni au început mai cu seamă și mai cu încredere vindecarea celor tineri, la cari crima n'a apucat să devină o boală cronică. Astfel au întreprins vindecarea tinerilor între 16-30 ani.

Persoanele de sex feminin sunt mai rebele și totodată mai puțin numeroase. Pentru ele s'au înființat deocamdată în închisori școli de menaj.

Pentru cele de sex masculin funcționează pe lângă toate închisorile mari, deosebite școli industriale, de meserii și condamnații își au împărțirea prin ateliere.

Deținuții manipulează diferite arme fără să se ivit vre-odată un singur incident între ei și paznicii complect desarmați.

Banii cari îi câștigă în închisoare,—li-se plătește a treia parte din ce câștigă un muncitor de brânșă lor, liber—servesc pentru susținerea familiei lor și ca să-și adune o sumă pentru înlesnirea existenței pe când își vor recăpăta libertatea.

Mai sunt apoi școli de agricultură cari au întinse domenii, unde nu arare ori muncesc până la 6000 de arestați.

Aceste școli sunt dintre cele mai salutare. S'a ajuns atât de departe cu robii, încât unii s'au îndreptat complect. Astfel merg dimineața singuri, fără nici un paznic la munca câmpului și seara se rîntore iarăși ei de ei și bat la porțile închisorilor ca să fie lăsați să doarmă peste noapte.

Cu acești delicvenți îndreptați, după sfârșesc cu condamnările, se ocupă un serviciu special de supraveghere, care se adresează medicilor și altor reprezentanți ai autorităților din localitățile respective unde vor pleca eliberații cerându-le să sfătuiască și să ocrotească cât numai le este posibil pe foștii deținuți, cari s'au regenerat.

Mai funcționează diferite aziluri pentru vagabonzi și epilepticii au îngrijiri foarte binevoitoare.

Când citești câte-o scrisoare de mulțumire a celor mai mulți foști deținuți trimise către diferiții directori ai închisorilor, înțelegi fără îndoială că această concepție a justiției, care vindecă, iartă și ameliorează este mult mai folositoare omenirii de cât justiția, care biciuește din primitivul instict al răsbunării.

Până aici cu străinătatea. Ne întrebăm acum oare în țara noastră nu s'ar putea

face asemenea fapte pentru convertirea acestor păcătoși?

Vedem că pe zi ce merge numărul lor se tot sporește—presa noastră de-un timp încoace nici nu se mai ocupă decât despre delict, crime și alte rele la fel.

Trebue să ne dăm seama că condamnații adesea sunt mai puțin niște vinovați de cât niște victime ale unor împrejurări independente de voința lor. De aceea datorința noastră morală, ba chiar obligațiunea simțului nostru de umanitate, trebue să ne îndemne să readucem pe cei răi la calea binelui. Acest exemplu belgian va trebui să-l imităm și noi—mai bine imităm lucrurile bune, de cât lucruri rele. Păcat că unii dintre politicienii noștri o fac întors. Dacă poetul Goga —ar mai cânta ca'n alte vremuri de bejanie—sigur ar scrie poezia sa „Noi”, cam în felul următor:

La noi sunt azi atâția hoți
Și-a atâtea haimanale,
La noi rachiu-i împărat
Și einstea-i în parale...

Dar să nu continuăm cu trândăvia de până acum! Cei cari ne înțeleg sfaturile să le urmeze! Avem o datorință: îndreptarea celor răi!

CE CRED STRĂINII DESPRE ȚARA NOASTRĂ

TARA noastră, după cum știm cu toții, este o țară dintre cele mai bogate din lume. Cu toate acestea treburile merg cu fiecare zi ce trece tot mai prost și cu fiecare clipă dăm tot mai mult îndărăt și devenim tot mai săraci. Lumea se frământă de geaba ca să dea de urma cauzei adevărate. Discută cu multă înflăcărare toate chestiunile în legătură cu situația financiară precară, în care ne aflăm—dar nimeni nu ajunge la adevărata disecare a problemei de interes capital.

Aceasta de fapt este o nenorocire a noastră. Trăim într'un haos sub toate raporturile adevărului. Avem totul ce ne trebue și totuși nu avem nimic. Neglijența noastră ne poate fi fatală.

Străinii dornici să ne cunoască țara nu arare ori se abat pe la noi și rămân uimiți de bogăția ei—și întristați de desinteresul exploatărilor și valorizării acestor zăcămintă imense. Acești străini—o spunem cu satisfacție—de multe ori sunt binevoitori față de țara noastră tânără și dau conducătorilor ei cele mai înțelepte sfaturi—dar parcă s'ar prinde?—mazăre'n părete!

Un nou vizitator desinteresat, d-l W. Lignemare, care nu de mult ne-a cutreerat țara în lung și'n lat își scrie în modul următor impresiile:

„România are ca bogăție principală agricultura. 38% din suprafața ei este acoperită

cu diverse culturi de grâu orz, porumb, seacă etc., din produsul căreia nu numai că are din belșug cu ce nutri populația sa de peste 17 milioane locuitori, dar mai poate și exporta anual cantități considerabile. Mijloacele de cultură au început a se moderniza utilizându-se mașinării moderne, care tind tot mai mult a înlocui mâna omenească, ce nu poate acoperi suprafețele atât de întinse ce trebuesc lucrate. Sătenii acum alcătuiesc adevărate asociații ce cumpără mașini agricole în comun și se servesc pe rând.

Viile și livezile produc foarte importante calități de vinuri, fructe, poame etc., cari nu numai că ajung pentru consumul intern, dar pot fi și în bună parte exportabile. Războiul a redus mult vitele cornute și caii, dar cu încetul refacerea s'a accentuat și se urmează cu pași repezi.

Pădurile constituie o bogăție incalculabilă prin calitățile superioare și variate de lemn ce posedă în regiuni foarte ușor de ajuns și cari nu cer cheltueli exagerate spre a fi exploatare în mod sistematic. Toți cari au plasat capitaluri în acest gen de industrie au reușit peste așteptările lor.

Lemnele de toate categoriile ce se pot exporta se pot evalua la an, de cca 25 milioane dolari, care sumă ar constitui o garanție foarte frumoasă în eventualele afaceri ale României.

Apele României sunt bogății extrem de

importante în peștii ce conțin. Icrele negre sunt un produs foarte apreciat, lăsând un venit considerabil guvernului, care are monopolul acestui articol.

Producția totală la an ajunge la câteva miliarde kgrame pește și are încă tendințe de urcare.

România înainte de război era a patra țară de producție, având înaintea ei pe Statele Unite, Rusia și Mexico. În timpul războiului sondele și tot materialul de producție fu distrus în parte de armatele engleze spre a nu cădea în mâinile germanilor ce invadase regiunile petrolifere. După încetarea războiului, lucrările începură și producția trece progresiv până la peste două milioane tone.

Sondele sunt peste 740 înafară de peste 275 puțuri, ceea ce dă o idee de imensa însemnătate a acestei bogății. Singura puțință deci pentru capitalul străin este să lucreze într-o strânsă colaborare și fără spirit de acaparare, întrucât e ușor de înțeles, că România nu poate să-și dea din mâini singura bogăție ce poate constitui o garanție ușor realizabilă, pentru orice împrumut de care ar avea nevoie.

Rezerva de cărbuni constituie una din multiplele bogății încă neexploatate în România. De unde în 1919 producțiunea era cam de 250.000 tone, ea a ajuns 1923—cuprinzând și noile teritorii—la peste 2.000.000 tone. Se calculează rezerva în cărbune a României la

350 milioane tone și e probabil că ea se urcă la un miliard și jumătate.

Ușor se poate vedea deci câtă bogăție e în acea țară, ce încă nu a putut nici măcar să-și inventarieze averea, necum s'o exploateze. Totul e de făcut și nu se poate viza țara unde plasamentele ar fi mai cu multe perspective de reușită."

Iată deci declarațiile unui om desinteresat care își expune părerile așa după cum vede și după cum știe. Și e adevărat—cu toate că cea mai mare parte din bogățiile țării a uitat să le pomenească. Unde e sarea? Unde sunt prețioasele metale? Unde sunt vestitele ape minerale? Unde este gazul metan etc. etc.?

Ei, bine, dacă avem atâtea bogății, de ce merg treburile așa de prost în țara noastră, de ce scumpetea crește în loc să scadă, de ce leul nu se poate urca, de ce vedem funcționari flămânzi și zdrențăroși? Acestea sunt niște întrebări la cari străinii se feresc să răspundă direct. Ai noștri nu vor căuta să răspundă niciodată—ar fi doar în detrimentul lor.

Am vrea însă ca străinii cari par a fi obiectivi să-și arate și punctul lor de vedere în ce privește modalitatea progresului general. Dacă avem de toate, ce ne lipsește atunci ca să ne putem reface țara?

Ar fi interesante propunerile în acest sens, cu toate că mulți le-ar privi cu răutate și cu dispreț,—o prevedem.

PENTRU STĂRPIREA ALCOOLISMULUI

TOATĂ lumea se agită mereu, pe chestiunea stărpirii alcoolismului dintre granițele țării noastre. Dela mic până la mare se agită, scrie, ține discursuri pentru stărpirea beției, fără să se ajungă la vre-un rezultat pozitiv. Nereușita acestei acțiuni salvatoare, se datorește în primul rând **năravului de a bea**, ce bântue marele public și în al doilea rând ineficienței măsurilor propuse.

Văzând că nu ajung la nici-un rezultat cu soluțiunile propuse, bine-voitorii neamului au intrat pe calea compromisurilor. Astfel pentru a ilustra această metodă de a lucra cu jumătăți de măsură, cităm spre edificarea lectorului unele dispozițiuni ce ar urma să se propună parlamentului, pentru traducerea lor în fapt (vezi Telegraful român din 11 Decembrie 1923):

1. Urcarea taxei financiare la 20 lei pe „deți” de beutură;

2. În Dumineci și sărbători cârciumele închise;

3. În Dumineci și sărbători toate târgurile să fie oprite;

4. Fabricarea de băuturi spirtoase să fie redusă;

5. Proprietarii de cazane de fert rachie să fie obligați a-și transforma aparatele în unelte de făcut must, cuptoare de uscat poame și de marmeladă;

6. Să se introducă „Les Divinae.” Astăzi oamenii răi și bețivi au infiltrat răutatea și imoralitatea aproape în toți tinerii dela sate;

7. Să fie pedepsite certele publice, bețiile, și orice scandal public. ș. a.

Suntem pentru orice măsură bună, ce se intenționează a se traduce în fapt. Totuși nu ne putem abține de a ne îndoi de eficacitatea unor astfel de măsuri—jumătăți. Noi credem, că numai pornind dela o concepție radicală, putem ajunge la roade sigure și durabile. Numai măsuri categorice pot să aducă moartea patimei, ce ne sugrumă neamul.

Suntem cu cuțitul la os. Deaceia dacă este vorba să stărpim beția, trebuesc aduse măsuri, cari să o desființeze din rădăcină.

Sub acest raport suntem radicali fără limită.

DE CE ESTE BUNĂ ASTRONOMIA ?

OAMENII de rând, vorbind din punct de vedere al științelor mai ales astronomice, oamenii cu o educație medie, și sunt milioane de aceștia, cari sunt înclinați să privească astronomia ca pe ceva nevrednic de a-i da atenția. Pentru majoritatea oamenilor, chiar și în această epocă așa zisă luminată, cuvântul **astronomie** sugerează imediat o rezervă, iar pentru cei mai mulți din rest ea este o carte închisă cu șapte peceți.

Toți aceștia pot fi asemănați cu furnicile dintr'un mușinoi, cari sunt așa de încântate de universul lor—de mușinoiul lor—încât nici prin gând nu le trece să privească ce se petrece dincolo de mușinoi. Pentru o furnică o distanță de cinci kilometri este infinită. Ea nu-și dă deloc seamă, că există și o făptură ca omul, care se mândrește că ar fi creațiunea cea mai măreață. Bilioane de furnici nu văd niciodată pe om, și nu știu nimic despre osânditoarea lui muncă.

Pe de altă parte, omul comun este sau prea lenș sau prea închipuit pentruca să-și ridice ochii către stele și să speculeze asupra a ceea ce este dincolo de mușinoiul său **minimal**. Cât pentru astronomie, aceasta nu-l interesează câtuși de puțin, deoarece ea nu înseamnă nimic sub raportul leilor, francilor, acțiunilor, etc. El știe atât că există niște lucruri ca soarele, luna și stelele, și este frumos că ele îl lasă în pace singur. Dacă astronomia s'ar putea exprima în valori bănești, nu ar fi destule tiparnițe pentru tipăritul noutăților câte ar fi atunci despre ea. Dar, din nefericire, valoarea monetară a Astronomiei este nulă încă pentru public, dar se apropie timpul, când omul comun nu va mai privi stelele cum le privește, ci va vedea în ele bani de aur și prețioase mărgăritare.

De aceea să enumerăm câteva din lucrurile din care zilnic tragem un folos Astronomic.

Putem menționa întâi de toate, că Astronomia a înlăturat o bună parte din superstițiile cari nu mai mult decât acum o sută de ani exista încă. Acum patru sau cinci generații numai, o eclipsă solară era un eveniment îngrozitor și era privită ca o răzbu-nare a lui Dumnezeu, ca o pedeapsă a Diavolului, și cine mai știe ca ce. De atunci lumea știe, că o eclipsă de soare o cauzează trecerea Lunii printre pământ și soare. Cu matematicile noastre de astăzi putem să prezicem cu 100 sau 1000 de ani înainte ziua, ora, minuta și secunda precisă a unei eclipse, așa că o eclipsă este pentru un astronom un lucru cu desăvârșire comun. De aceea Astronomia a fost cauza, care ne-a eliberat de unele superstițiuni ale noastre.

Până de curând era un obicei să se trimiță la moarte sumedenie de oameni, prin

aceea că erau trimiși cu baloane umplute cu hidrogen. Vă aduceți aminte nenumăratele nenorociri pe cari le cauza explozia aeronavei. Datorită Astronomiei și în special spectroanalizei, toate acestea vor fi nu peste mult lucruri ale trecutului. Gazul, care pus în dirijabile, ne va scăpa de moarte, se cheamă Helium. Acest gaz există în soare în mari cantități, și nu era știut pe pământ înainte ca spectroscopul să ne fi arătat prezența lui în soare, iar acum el a fost descoperit în cantități și pe pământ. Cu alte cuvinte, Astronomia ne-a dus întâi la soare și de acolo îndărăt pe pământ, în cercetările noastre practice în materie de știință.

Am mai descoperit apoi în soare câteva gazuri, cari nu s'au găsit încă pe pământ, dar cari, după experiența de până acum, este în mod rațional sigur că se vor găsi mai curând sau mai târziu și pe pământ, de vreme ce există în soare.

La ce ne sunt bune expedițiunile cu ocazia eclipselor solare? De ce se cheltuiește atâta cu ele, până la sute de mii, numai pentru a privi eclipsa două sau trei minute? Pentru singurul lucru, care este misterioasa Coroană pe care o puteți vedea și studia din numărul de pe Ianuarie 1924 al revistei numărul de pe Ianuarie 1924 al revistei noastre. Știm astfel, că spectroanaliza ne arată într'o eclipsă totală, că există în această Coroană un fel de gaz care a fost numit „Coronium.” Până acum acesta nu a putut fi folosit în mod practic, pentrucă nu l-am putut încă găsi pe pământ, dar îl vom descoperi treptat și de îndată ce îl vom avea, îl vom întrebuința fără îndoială la ceva din care unii vor scoate milioane. Tot astfel, când este o eclipsă totală, se așteaptă să învățăm ceva despre misterul care ține soarele cald. Bătrânul și bunul Soare a emanat cel puțin un milion de ani, poate și mai mult, un stărui-tor volum de căldură. Până acuma nu am putut, cu toate istovitoarele noastre eforturi, descoperi misterul care ține într'o astfel de căldură soarele. Căldura solară este apreciată la peste 10.000 de grade Celsius. Și nimic nu i-se adaugă pentruca să o alimenteze, iar căldura titanică se menține nediminuată secole după secole. E un secret acesta vrednic nu de mii ci de bilioane de dolari, pentru acei oameni de știință cari îl vor deslega. Cât se cheltuiește astăzi cu extragerea cărbunelui. Inchipuiți-vă, că fabricele vor putea produce o neînsemnată furnitură care să dea o căldură care să dăinuiască stăruiitor timp de mii de ani, **necostându-le nimic și nefiind alimentată cu nimic.** Este exact ceea ce face astăzi soarele, și sperăm că într'o bună zi să-i furăm acest secret, dacă vom putea, și Astronomiei avem să-i fim recunoscători.

În toate fabricile în care se fac articolele

optice cum sunt ochelarii voștri, știința iuțelii luminii este de primă importanță. Iuțeala aceasta a fost determinată tot prin mijloacele Astronomiei. Astfel vedeți, că înșiși ochelarii voștri se întemeiază pe știința Astronomiei.

Apoi, în afară de valoarea aceasta a Astronomiei, și în afară de valoarea ei în bani, se poate spune că nu este nimic mai inobilitor și mai înălțător sufletește, decât studiul Astronomiei. El ne purifică spiritul și ne va da o perspectivă a lumii cu totul alta. De aceea încetați de a fi niște furnici cari zgâesc ochii la o picătură de apă!

„Cerurile proclămă mărirea lui Dumnezeu, și lucrul mânelor Sale îl arată întinsul. Zilele una alteia revarsă ordin, și nopțile

una alteia dau știre, fără vorbe și fără cuvinte—neauzită este vocea lor; în tot pământul este sunetul lor, și până la marginile lumii zisele lor. Intre ele așezat-a cort Soarelui; și acesta ca un Mire ce ese din camera sa de nuntă, se bucură o margine a cerului plecă, și drumul său se încheie la cealaltă margine a lui, și nimic nu se ascunde de căldura sa. Desăvârșită este legea lui Dumnezeu; ea reînsuflește sufletul; credincioasă este mărturia Domnului ea înțelepțește pe cei simpli; drepte sunt așezămintele Lui; ele învelesc inima; luminate sunt ordinele sale, ele luminează ochii.”—Psalm 19:2-9.

„Nebunul zice în inima sa: nu este Dumnezeu.”—Psalm 14:2.

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

Orașul filmelor

LĂNGĂ Los Angeles în California este un oraș întreg, care nu trăește decât pentru filme și din filme cinematografice. Se chiamă „Universal Cyty.” Nu e prea mare, dar are de toate: ateliere, ferme de vite și cowboy, o grădină zoologică cu animale dressate, un câmp de aviație, tot felul de instalații—cu un cuvânt tot ceace e necesar pentru montarea filmelor de orice fel.

Fiecare locuitor al orașului e în serviciul întreprinderii de filme. Pe fiecare zi funcționează câte 24 de grupe cu câte vre-o cinci sute de figuranți. Pe când într'un colț al câmpului întins, pe care se iau filmele, cowboy se reped cu cuțitele unii asupra altora, alătura un Don Juan flirtează, mai departe se însce-nează o luptă cu tauri, etc.

S'a ales anume acel loc fiindcă e unul în care ploile sunt foarte rari, așa că se poate lucra tot timpul. Din 365 de zile ale anului, la „Universal Cyty” nu plouă decât cel mult 15 zile. Apoi sunt acolo lacuri, bălți păduri, câmp, stepă, stânci,—tot ce trebuie. Grădina zoologică are lei, tigri, leoparzi, șacali, hiene, gorile, câteva sute de cai, bivoli, capre, șerpi uriași, crocodili. Este și o școală pentru copiii actorilor, un spital și un post polițienesc.

Nu lipsește nici o tabără de Pici roșii veritabili. Mai ales aicea se întâmplă și destule incidente neprevăzute, de natură mai mult, sau mai puțin serioasă. De altfel și pe celelalte câmpuri se produc accidente destule, astfel că la spital întotdeauna este de lucru, cu răniri de cuțit, coaste rupte, picioare și brațe scrântite, răniri de armă de foc, etc.

Inscenarea unora dintre filme dă naștere și la surprinderi.

Nu de mult, s'a pus în lucrare filmul „Samson”, episod biblic. Când să se desvolte filmul, operatorul observă că fotografiase împreună cu o scenă oarecarea și o pasăre mare, care nu era în program. La o cercetare mai de aproape se văzu că era un aeroplan, care se apropiase prea mult de câmpul de operațiune.

Toată această parte a filmului era astfel stricată, și inscenarea a trebuit să se repete, ceea ce a pricinuit un supliment de cheltuială destul de însemnat.

Cu câteva săptămâni mai înainte, un actor Kirly, a fost sfârșiat de o leoaică. Nu e lucru de jucările și nici tocmai ușor, cum s'ar crede, cu compoziția filmelor, la care se delectează atâta lume primitivă, căreia nici prin gând nu i-ar trece vre-odată, că diferitele subiecte rare ori sunt adevărate și că de cele mai multe ori joacă rol fantezia.

Dispariția unei insule în marea Nordului

IN urma puternicului flux de mare ce a băntuit zilele acestea coasta daneză de vest, mica insulă locuită Manö a fost înghițită de valuri.

Vechile diguri au fost rupte și valurile au inundat întreaga insulă, târând cu sine toate ființele și clădirile. Numărul victimelor nu s'a putut încă constata, căci afară de locuitorii statornici, mai era acolo și o colonie de lucrători, cari tocmai lucrau la facerea unui nou dig de apărare. O parte din locuitori și lucrători erau ocupați cu salvarea averii lor, când a pornit catastrofa.

Americanii fac cercetări arheologice în Europa

VARA aceasta a plecat din New-York niște savanți americani sub conducerea lui dr. A. Hrdlicika, în Europa, spre a face cercetări preistorice. Cercetătorii americani vizitează toate locurile importante din Europa, unde s'au găsit urme de ale omului preistoric și vor face săpături în Franța de sud.

„Foarte probabil este, zice Hrdlicika, că omul își avea origina în Europa vestică. Descoperirile arheologice din epoca glacială și poate și de mai înainte sunt din părțile acestea și muzeele din Paris, Bruxelles, Londra și Praga cuprind numeroase resturi din acea vreme. Afară de aceasta în muzeele acelea se găsesc vre-o sută de schelete sau părți de schelete din vremea de acum 20.000 până la 30.000 de ani. Stra-

turile de pământ, ce cuprind un mare număr de amintiri culturale și resturi din omul preistoric, a fost abia atinse până acum și cele mai mari comori științifice nu vor fi scoase la lumină de cât prin săpături.

Cercetătorii americani vor vizita Belgia, Franța, Germania și Moravia, unde s'au dat de asemenea peste numeroase resturi preistorice. Săpăturile speciale vor începe în departamentul Charente din Franța unde s'au mai făcut și înainte săpături.

Fulgerul și trăsnetul

DINTRE manifestările naturii asupra pământului cea mai îngrozitoare este furtuna. Când e vorba de manifestările electrice din atmosferă, înțelegem sub aceasta de obicei numai furtuna și fulgerul; dar observările noi au dovedit că nenorocirile pricinuite de trăsnet sunt tot mai numeroase.

Oricât de periculoase ar fi urmările trăsnetului știm dela Franklin, că fulgerul nu este decât o mare scântee electrică.

Aerul însă nu este numai în timpul furtunelor electric, ci chiar uneori și când cerul e cu totul senin.

Avem două feluri de electricități: negativă și pozitivă. Electricitatea aerului uscat e pozitivă și crește cu umiditatea și cu înălțimea. Electricitatea din pământ este negativă chiar.

Dintre toate formațiunile meteorologice, înafară de norii de furtună, aceea care e mai plină de electricitate și anume pozitivă, e ceața. Urmează apoi roua, grindina, zăpada și ploaia. Uneori pietrele din grindină și picurii de ploaie sunt atât de încărcate încât scântelază lovindu-se de pământ.

Cele două feluri de electricitate fiind la împreunare; când aceasta s'a produs dispare orice efect electric vădit. Însă îndată ce un corp electric ajunge în apropierea unui neelectric, acesta din urmă să electrizează și el, însă de o electricitate opusă celui dintâi. Împreunarea celor două electricități se produce prin o scântee.

Când un nor încărcat cu electricitate plutește deasupra pământului, el împinge electricitatea de același fel în interior și atrage pe cea contrară; mai ales masele de apă se încarcă cu această electricitate contrară, pe când obiectele dela suprafața pământului formează numai scara intermediară.

Descărcările electrice fără șgomot se pot observa foarte adesea spre orizont în serile cu zăduf. Nu sunt decât fulgere depărtate, cari se produc sub orizontul nostru.

Fulgerile propriu zise sunt descărcările electrice cari se produc între norii încărcăți cu electricități opuse, sau între un nor electric și un punct la suprafața pământului.

Fulgerile se împart în trei categorii principale: fulgere în zigzag cu margini netede pronunțate; fulgere plane ce par a apărea prin desfacerea norilor și fulgere în formă de globuri de foc, cari se mișcă mai încet decât cele două categorii, cari apar momentan.

Fulgerile în zigzag trecând mai rar sub diferite unghiuri dela nori la pământ, să zice că a „trăsnit.”

Fulgerile în zigzag sunt sau simple sau despărțite în mai multe linii.

Odată cu perfecționarea fotografiei s'a ajuns la

foarte exacte reproduceri o diferitelor forme de fulgere.

Trăsnetul cade de obicei asupra obiectelor mai înalte: turnuri, case, copaci, catarguri, în câmp deschis în clăi; de fân, vite, oameni. Să știe că turnurile de biserică sunt expuse cu deosebire trăsnetului.

Prin conducătoarele bune de electricitate (natalele), fulgerul trece de obicei fără să lase nici o urmă, prin conducătoarele rele (lemnul) urmele trecerii fulgerelor rămân bine imprimate.

Aproape fiecare fulger aprinde dacă lovește obiecte inflamabile, sau topește obiectele ce se pot topi.

Puterea căldurii pe care o dezvoltă un fulger, poate să fie atât de mare încât să topească firele de nisip uscat. Copacii prin seva ce conțin sunt buni conducători de electricitate; ei atrag fulgerul—de aceea să nu caute nimeni adăpost sub ei în timp de furtună.

Dintre copaci cel mai adesea trăsnit e stéjarul și cel mai puțin periculos fagul.

La copacii trăsniiți s'a observat că drumul pe care-l urmează fulgerul e în formă de spirală.

Metalele asemenea exercită o mare putere de atragere și nu arare ori fulgerul sparge ziduri întregi ca să ajungă la ele. Cărbunele încă e periculos și se întâmplă trăsnete chiar în adâncul pământului acolo unde sunt mine de cărbuni.

Clopotele încă nu-i bine să fie trase pe vreme de furtună, fiindcă știm din istorie că numai în an. 1718 au fost trăsnite cel puțin 18 turnuri de biserică și paraciserii omorâți de puterea lui.

Sunt unele cazuri, bineînțeles rare, când fulgerul împresoară pe cineva, fără a-i pricinui însă nici un rău.

Fapt constat e că trăsnetul lovește uneori în mine, la adâncimi mari, de sute de metri, și omorâ.

Intr'o mină de argint din Saxonia un trăznet a omorât mai mulți lucrători la o adâncime de peste 1000 urme, pe când la suprafața pământului nu s'a observat nimic din efectele lui.

Un fenomen ciudat e trăsnetul prin contralovitură. Fulgerul lovește de pildă într'o casă și un om la o oarecare depărtare o ucis, fără ca asupra lui să se resimtă vre-o urmă.

Depărtarea cea mai mare la care sau observat asemenea trăsniri este de vre-o 400 metri.

Apărarea cea mai bună contra trăsnetului rămâne *paratonerul*, care face să se scurgă electricitatea în pământ. Alte măsuri pe timp de furtună să se evite aglomerările, asemenea apropierea de copaci, stâlpi, felinare etc. Să nu se stea alături de obiecte de metal. Să se evite asemenea apropierea de ape curgătoare cum și adăpostirea sub streșini și colțuri de case.

O expediție a „Insulelor de aur”

DUPA o știre din Londra, o expediție, comandată de căpitanul Polkinghorne, a plecat din Vancouver cu destinația spre insulele Cocos, din oceanul Pacific, în scop de a descoperi o imensă comoară ce s'ar fi găsit ascunsă acolo.

Vreme îndelungată, insulele Cocos au servit piraiților ca bază de acțiune, grămădind pe ele produsul atacurilor săvârșite de ei asupra vaselor la larg. Se afirmă că, afară de aceasta, s'ar găsi ascunse acolo

valori prețuite la câteva miliarde de franci, aduse de către niște bogăți locuitori din Chili, în timpul războaielor dela începutul veacului al XIX-lea.

Numitul căpitan este la a treia încercare pe care o face de a smulge insulelor Cocos secretul acestor fantastice comori, cari fac din ele niște adevărate insule de aur.

E interesant de știut că o altă expediție, concurență, a pornit și ea spre aceeaș destinație, cu pla-

nuri special alcătuite și cu un mare număr de lucrători cari vor servi la explorarea insulei.

Minunile Chirurgiei

DR. BONEFON din Bordeaux a operat un orb de război în condițiuni extra-ordinare. Operația delicată s'a făcut asupra unui reformat pentru cecitate odată și definitivă cu atrofia ochiului drept. După operație „orbul“ a recăpătat vederea totală și definitivă.

IDEI—OAMENI—FAPTE

Centenarul unui mare mecanic

L A Sorbona a fost o ședință solemnă pentru comemorarea centenarului marelui mecanic, Abraham Louis Breguet. Ministrul marinei, făcând elogiul acestui mecanic elvețian, arată că s'a născut la 1747 în Neufchatel, a părăsit ~~astă~~ oraș la 1768 venind în Franța, unde căsătorindu-se a pus bază unei familii din care cinci generații la rând au adus Franței cea mai bogată contribuție în știința cronometriei.

Vorbește apoi generalul Ferrier asupra aplicațiunii la telegrafia fără fir a instrumentelor de fizică inventate de Breguet, precum și asupra măsurii timpului și semnalelor orare.

Emigrarea operelor de artă în America

D ELA războiul încoace au emigrat din Anglia în Statele-Unite mai multe opere de artă, decât s'au cumpărat de milionarii americani în douăzeci de ani înainte de război.

Englezi, posesori de opere, de artă au ajuns în situații așa de grele în urma scăderii veniturilor lor și sporirii impozitelor, în cât se văd siliți să renunțe la cele mai prețioase piese de artă ale lor în folosul colecționarilor americani. Se zice că anul trecut s'au îmbarcat din Anglia pentru Statele-Unite opere de artă în valoare de două milioane lire sterlinge. Din acestea, opere în valoare de 750.000 de dolari ar fi provenit din colecțiuni particulare.

Se anunță sfârșitul lumii... pe ziua de 4 Februarie 1929

UN savant englez, specialist în chestiunile atmosferice, afirmă că sfârșitul lumii e definitiv fixat... pe ziua de 4 Februarie 1929.

În aceea zi fatală pentru planetarii pământului se va produce un cataclism.

Cu o viteză de 4000 km., pe oră se va năpusti asupra pământului un formidabil uragan, care va distruge totul în calea sa. Marea Mediterană se va lărghi

considerabil, în cât oceanul Atlantic va atinge părțile centrale ale Asiei. Toate fluviile și lacurile vor dispărea și în locul lor vor apărea altele.

De asemenea sistemul orografic va fi înlocuit cu alt sistem.

Savantul englez pretinde că nici un oraș din cele existente azi, nu va mai fi în ziua de 5 Februarie 1929.

Cum scria Oskar Wilde

OSCAR Wilde avea curiosul obicei de a supune aprecieri publicului scrierile sale înainte de a... le scrie.

Ca atare, istorisea în timpul unei mese subiectul unei lucrări pe care o proiecta și își însemna observațiile auditorului.

Se întâmpla de multe ori să adauge în text expresii originale auzite. Trebuie adăugat însă că verva și spiritul obișnuit, le transformau radical.

Într'o zi auzise pe cineva rostind un cuvânt de spirit „Ași vrea să-l întrebunțez!“ zise el.

Prietenul îi răspunse cu promptitudine: „E chiar al d-tale! L'ai mai utilizat...“

Exilarea unui ziarist francez

RAYMOND Colrat, secretarul de redacție al ziarului „Petit Matin“ ce apare la Tunis, a fost exilat din această provincie. El dusesese o aprigă campanie împotriva autorităților locale. Partea picantă a acestei afaceri este, că ziaristul pedepsit este frate cu actualul ministru de justiție francez.

Un indian candidat la premiul Nobel

CONSILIUL de Stat din Delhi a primit o propunere, prin care conducătorul musulmanilor indieni, Aga-Khan, cere să fie propus pentru premiul Nobel. Doi membri ai consiliului de Stat au făcut opoziție și au propus pe naționalistul Gandhi. Englezii susțin candidatura cunoscutului naționalist P. D. Morel.

INVENȚIUNEA PICTUREI CU OLEIU

INVENTATORUL picturei cu oleiu e Jean Van-Eyek. Lucrările și descoperirile sale ocupă mai mult loc în istorie, decât detaliurile intime ale vieții sale. Pe timpul anului 1366, când s'a născut el, nu se interesa lumea de pictori, întocmai cum nu se interesează astăzi nimeni de vre-un hamal simplu.

Dela educația de familie atârnă mai tot-

deauna destinul omului. Andrei Vesale făcea parte dintr'o familie de doctori, Van-Eyek făcea parte dintr'o familie de artiști.

Chiar din frageda copilărie Jean Van-Eyek puse mâna pe creion. Tânărul diletant înzestrat cu un spirit pătrunzător progresă foarte repede, fără să întârzie mult timp îoi dădu pe față cele dintâi încercări picturale ale sale.

CEL MAI BUN AMIC

„Cel ce iubește curățenia inimii,...amicul aceluia Rege va fi.“—Proverbe 22:11.

CUVÂNTUL „amic”, întrebuițat în textate cu altul. Este expresia cea mai tul acesta, înseamnă o strânsă societărită a iubirii unuia pentru altul. Expriat prin alte cuvinte, amic înseamnă unul care „iubește.” Scriptura definește astfel pretenia: „Amicul iubește în tot timpul, și la nevoie frate se face.”—Proverbe 17:17.

De aceea cuvântul „prieten” este sinonim cu „frate”. In lumea de azi lipsesc atât frații adevărați cât și prietenii adevărați. Ambele expresii există și se întrebuițează, nu-i vorbă; dar numai în vocabular și de formă. Frați se numesc aceia cari se nasc dela aceeași mamă și același tată, sau acei care au interese comune. Or istoria celor șasezeci de veacuri a dovedit că frățietatea aceasta este sau falsă sau egoistă. De câte ori n'a vândut frate pe frate, de câte ori nu s'au tradat cei mai scumpi dintre frați?!

Cei dintâi frați, unul l'a omorît pe celalalt. Cain a omorît pe Abel. Frățietatea unuia a fost adevărată, bazată pe iubire și sinceritate; celui lalt a fost egoistă, bazată pe interese și ipocriție, cari l-au condus la uciderea fratelui său. In toate acestea șasezeci de veacuri și până acum cea din urmă a predominat; iar cea dintâi a fost o excepție. Cât sânge nu s'a vărsat prin lupta dusă între frați. Nu mai departe de cât în războiul recent s'a văzut cât de falsă este această frățietate. Țarina Rusiei era soră dulce cu împăratul Wilhelm al Germaniei. Cât sânge nevinovat nu s'a vărsat prin rivalitatea de interese între cele două familii domnitoare, care interese nu erau nicidecum necesitate de fiecare zi a existenței, ci mândrie deșartă și vanitate.

Horia, Cloșca și Crișan au fost tradați dușmanilor de către chiar „frații” lor români, prin mâinile cărora și-au găsit fioroasa moarte cunoscută. De aceste exemple nu-s puține în istorie. Vorbind despre această falsă frățietate, egoistă și bazată pe interese, Scriptura ne spune: „Păziți-vă tot in-sul de aproapele său, și nu vă încredeți în nici un frate; căci până și frate pre frate înșeală, și tot amicul se poartă ca un vorbitor de rău.” (Ier. 9:4) Iar la alt loc ne spune: „Un frate înjurat [devotat până la moarte] este mai greu de găsit de cât [a cuceri] o cetate tare, și certele lor sunt [excluse dintre ei] ca zăvoarele unei întărituri.”—Prov. 18:19.

Strigătul de „Fraternitate”, și „Frățietate”, ce-l auzim azi din toate părțile, este fals; el nu reprezintă nimic. Când spunem că este fals, nu voim să fim rău înțeleși, ca și cum nu am dori să fie adevărat, sincer; ci numai că aplicarea lui este lipsită de orice seriozitate și nu va aduce roadele dorite.

Frățietatea adevărată o va stabili numai

Christos prin domnia sa de o mie de ani pe pământ, în care timp el va înlătura toate cauzele, năcazurile și bolile de pe pământ. El va scoate din oameni inima cea de peatră și le va da o inimă de carne, plină de dragoste și bunăvoință unul pentru altul. El le va da buze curate ca să nu vorbească de rău unul de altul, să nu defaime și să batjocurească unul pe altul, cari se practică atât de mult acuma, producând ură și ceartă între oameni de același sânge, credință și interese. Satana, învrăjbitorul oamenilor atât între olaltă cât și cu Dumnezeu, va fi detronat și legat. Puterea lui se va lua dela dânsul, iar oamenii vor înainta pe calea sfințeniei și desăvârșirii timp de o mie de ani. Atunci fiecare se va iubi unul pe altul cu o inimă sinceră, fiecare va vedea în celalalt pe fratele său cel mai scump.

Puterea lui Isus de a face aceasta s'a dovedit îndeajuns, atât prin cuvânt cât și prin exemplu. El, cel mai bogat dintre toate creaturile lui Dumnezeu, a jertfit totul pentru a arăta omenirii drumul, singurul drum, care duce la frățietatea adevărată și inseparabilă. Frații lui au fost toți aceia cari s'au hotărît a face voia Tatălui său după cum făcea el. „Căci oricine va fi făcut voia Tatălui meu care este în ceruri, acela îmi este frate și soră și mamă.” (Matei 12:49, 50) Isus a fost cel dintâi frate adevărat pe pământ, iar între aceia care s'au asociat lui și au devenit urmașii săi el a stabilit un raport de frățietate care nu există în nici o altă societate sau corporațiune de oameni. Iubirea și legăturile de inimă ce au existat și există între urmașii adevărați ai lui Isus nu se poate descrie prin cuvinte sau condeiu.

Scrierile Noului Testament sunt caracteristice și numai prin faptul că, lăsând la o parte toate titlurile omenesti, ca doctor, domn, doamnă, domnișoară, episcopi etc., folosesc în mod exclusiv de cuvântul „frate.” Nici nu se potrivea altul, dată fiind egalitatea lor în familia lui Dumnezeu. Isus a lăsat urmașilor săi această poruncă: „Voi să nu fiți numiți [ca fariseii] Rabi; căci unul este învătătorul vostru, iar voi sunteți FRAȚI.” (Matei 23:8) Iară despre el însuși stă scris, că „nu se rușină ca să-i numească frați, zicând: spune-voiu fraților mei numele Tău, în mijlocul bisericii te voiu lăuda.” (Evrei 2:11, 12) El nu numai a învățat pe urmașii săi frățietatea adevărată prin cuvinte, ci le-a arătat-o prin fapte. „Nimenia nu are o iubire mai mare decât aceasta ca cineva să-și pună sufletul pentru prietenii săi.” (Ioan 15:13) El a murit pentru frații săi.

Apostolul Ioan, ucenicul cel mai iubit al lui Isus, a prins însemnătatea acestor cuvinte a lui Isus, și de aceea scria: „In aceasta

am cunoscut iubirea, că Acela și-a pus sufletul său pentru noi; [de aceea, ca să dovedim că suntem frați cu Isus] și noi datori suntem să punem sufletul nostru pentru frați." (1 Ioan 3:16) Când fiecare ar iubi pe aproapele său încât să fie în stare a-și pune sufletul pentru dânsul, lumea aceasta ar fi un alt raiu în curând. Și aceasta e aceea ce va face Christos în timpul domniei sale. În timpul vârstei Evanghelice el a adunat o mână de oameni, în toți numai o Turmă Mică, cum îi spunea el, și între aceștia el a stabilit frățietatea adevărată. În timpul de o mie de ani el va înfrăți toată omenirea încât fiecare va iubi pe celalalt ca pe sine însuși.

Cine e prieten adevărat

Cuvântul prieten se definește propriu-minte ca unul care iubește. Etimologia cuvântului prieten și iubit este aceeași; cu toate că cuvintele sunt întrebuințate de obicei într'un sens foarte deosebit, cuvântul iubit fiind întrebuințat în sensul de iubire ordinară și prieten întrebuințat adeseori numai ca un cuvânt în salutare. Fiindcă într'o mare măsură egoismul intră în iubirea ordinară, el cuprinde în sine și gândirea înrudirei ce există între părți, între unul care iubește și celalalt care e iubit. Din contră, iubirea prietenească nu cuprinde numai decât idea unei legături reciproce de rudenie sau de beneficiu egoist; ci ea este o iubire a unui pentru celalalt din pricina numai a ceea ce această persoană este dela sine. Această e iubirea unuia de dragul acestui om și nu din pricina a ceea ce acest om este pentru cel pe care-l iubește.

Prietenie adevărată, după cum se va vedea din dovezile Scripturii, e sinonimă [tot una] cu iubirea divină. Aceasta e o iubire din care orice egoism este exclus. E o dorință de a face bine, și de asemenea facerea de bine către altul prin sacrificiu chiar și fără privire dacă persoana căreia i-se arată iubirea știe ori nu de aceasta, și desigur fără privire dacă se întoarce pentru aceasta ceva la fel sau nu. Aceasta se întinde supra obiectului iubit fără a băga în seamă dacă i-se întoarce aceasta îndărăt sau nu. De aceea, se poate ca cineva să fie prieten cuiva și în același timp acest cineva să nu-i fie prieten celui care îi este prieten. Unde există o prietenie reciprocă, fiecare trebuie să iubească fără egoism, având totdeauna dorință de ai face bine prietenului său, și nu de a primi bine dela prietenul său.

De aceea, iubirea prietenească este aceea iubire, ce de bună voe să desfășoare și trece la altul, făcând chiar jertfe. Și cu toate că se desfășoare fără egoism și fără gândul sau speranța de răsplătire din partea către care este arătată totuși ea aduce cel mai mare

rezultat; fiindcă după cuvintele lui Isus, „este mai fericit a da decât a lua." Unul care iubește pe altul fără egoism și se luptă să-i facă bine e cu mult mai fericit decât acela care este iubit de el și care îl are pe celalalt pentru ca să-i facă bine. Aceasta e calea dezvoltării noii făpturi în Christos. Ea crește prin aceea că dă dela sine, pe când lucrurile lumii acesteia cresc prin strângere la sine. Iubirea prietenească, cea mai înaltă și mai nobilă treaptă de iubire, constă deci din a fi un prieten altuia și nu din a avea un prieten în cineva. Prietenia adevărată e rară în lume; însă noii făpturi Domnul îi poruncește ca acest fel de iubire să-l desvolte. Aceasta este noua poruncă, porunca cea mai însemnată ce este dată aceluia care sunt concepuți de spiritul sfânt.

E adevărat că iubirea produce iubire; și unde amândouă părțile iubesc pe aceeași treaptă sau grad, aceștia devin prieteni într'adevăr, sinceri și adevărați, cimentând cele mai strânse legături. Unde iubirea stă pe o treaptă mai joasă sau egoistă, ea poate arde un timp cu putere și apoi, în urma unei desamăgiri, flacăra iubirii se tsinge; dar unde există prietenie pe treapta cea mai înaltă de iubire, ea nu se stinge niciodată, ci durează pe veci. În Scripturi și nu aiurea se arată atât de limpede aceste trepte de iubire.

Dumnezeu a arătat iubirea sa neegoistă și prietenească față de om când el dădu marele și nespusul dar, pe iubitul său Fiul.— Ioan 3:16.

Când Isus și-a ales ucenicii săi și a intrat în legături prietenești cu ei, în calitatea aceasta el manifestă aceeași iubire neegoistă, prietenească. Nu ei l-au fost ales pe el, ci el i-a ales pe ei și își arată iubirea sa față de ei; iar când ei ajunseră să fie ucenicii săi în adevăr, nu se mai adresa lor ca servitorilor săi ci ca prietenilor săi. „De azi înainte nu vă mai numesc slugi, pentru că sluga nu știe ce face stăpânul său; v'am numit prieteni, pentru că v'am făcut cunoscut tot ce am auzit dela Tatăl meu. Nu voi m'ați ales pe mine, ci v'am rânduit ca voi să vă duceți și rod să aduceți, și rodul vostru să rămâe, pentru ca să vă dea orice veți fi cerut dela Tatăl meu în numele meu. Aceasta vă poruncesc, ca să vă iubiți unii pe alții.— Ioan 15:15-17.

Sf. Ioan, vorbind despre același atribuit, definește limpede iubirea dumnezească, zicând: „În aceasta este iubirea, nu pentru că noi am iubit pe Dumnezeu ci pentru că el me-a iubit și a trimis pe Fiul său să fie ispășire de păcatele noastre." (1 Ioan 4:10) Că aceasta este iubirea poruncită făpturii nouă, sf. Ioan ne arată când zice: „Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel și noi datori suntem să ne iubim unii pe alții. Pe

Dumnezeu nimenea nu l-a văzut vreodată. Dacă ne iubim unii pe alții Dumnezeu rămâne în noi." (1 Ioan 4:11, 12) Sf. Pavel ne dă același gând, când zice: „Dumnezeu dară învederează către noi iubirea sa, pentru că Christos, fiind noi încă păcătoși, muri pentru noi.”—Romani 5:8.

Acela ce devine un prieten adevărat al altuia trebuie să fie în stare de a se uita pe sine cât și interesele sale proprii, pentru ca obiectul iubirii sale să poată primi o fericire. Când Isus și-a desfășurat marea sa iubire față de noi, el n'a fost îndemnat la aceasta prin gândul că noi i-am fi putut aduce lui cândva vre-un folos oarecare. El știa de mai înainte că noi și după ce vom fi făcut tot ce ne stă în putință vom fi încă tot „servi netrebniți”; de aceea noi suntem obiectele iubirii sale, care iubire e dată fără egoism.

Invidia departe de prietenie

Un prieten adevărat nu-l va învidia pe unul căruia-i este prieten. Invidia este o părerere-de rău din partea unuia că celalalt a trecut și a ajuns mai sus decât el; pe când iubirea prietenească este o dorință pentru binele prietenului său. El se bucură de prosperitatea și talentele prietenului său. El se bucură când își vede prietenul înaintat și onorat. Rară este această iubire în lume.

Să ne întoarcem la textul din capul acestui articol. Oamenii au căutat în totdeauna favoarea regilor și a stăpânilor. Unii au făcut mari sacrificii pentru a ajunge la această favoare; iar când au câștigat-o rare ori a fost ea sinceră. Dar ca cineva să aibă de prieten adevărat și veșnic în Regele regilor și Domnul domnilor, este favoare care nu poate fi exprimată prin cuvinte omenești. După cum arată cuvântul lui Dumnezeu, un prieten adevărat iubește în tot timpul. (Proverbe 17:17) Marele Rege, Christos, își va

iubi prietenii săi cu o iubire veșnică. Deci mare trebuie să fie râvna acelor care vor să-și asigure această prietenie veșnică și textul nostru răspunde: „Cel ce iubește curățenia inimii și buze plăcute, amicul aceluia Rege va fi.” Inima reprezintă locul afecțiunilor. Este partea ființei noastre dela care pornesc acțiunile, și de aceea centrala motivelor, ca să-i zicem așa.

Când cineva devine creștin, el este invitat de către Domnul să-și devoteze iubirea sa lui. „Dă-mi fiule inima ta, și ochii tăi să ia seamă, la căile mele.” (Proverbe 23:26) Apostolul încă ne îndeamnă, zicând: „Gândiți la cele de sus.” (Coloseni 3:2) Urmașilor săi, Isus le spunea: „Dacă mă iubiți pe mine, veți păzi poruncile mele... Cine are poruncile mele și le păzește, acela este care mă iubește; iar cine mă iubește pe mine iubit va fi de către Tatăl meu, și eu mă voi arăta însumi lui.” (Ioan 14:15, 21) Iubirea noastră pentru Domnul trebuie să fie sinceră. Ea trebuie să fie neîmpărțită. Deci iubire pentru Dumnezeu să ne fie de fapt și din adevăr.—1 Ioan 3:16.

Iubirea noastră pentru Domnul nu numai este o condiție precedentă pentru a câștiga prietenia sa, ci iubirea trebuie să ne izvoarească din inimă curată. Curată este aceea inimă care e liberă și curată de orice viclenie și care este mișcată de motive sincere, îndemnată de dorința de a face bine la toți dar mai ales acelor care sunt membri din familia Domnului. Aceia care iubesc cu o inimă curată mai au prețioasă promisiune de a vedea pe Prietenul lor și a fi totdeauna cu el și a vedea pe Dumnezeu. „Fericiți sunt cei curăți cu inima, că ei vor vedea pe Dumnezeu.” (Matei 5:8) Cealaltă condiție pentru a ne asigura prietenia Regelui este și aceea, că cel care iubește trebuie să aibă buze plăcute. De ne buzele sale trebuie să cadă cuvinte de favoare, plăcute, nobile.

SĂNĂTATEA PUBLICĂ

MULTE proiecte de legi sunt fabricate de guvernele noastre fără prea mare bătaie de cap. Parlamentul (majoritățile totdeauna) le votează aproape fără vre-o discuție mai amănunțită și ca domnii miniștri să arate marelui public că nu stau numai tolăniți în fotolii largi și comode, inventează zi de zi proiecte fie utile fie inutile. Astfel este și cu proiectul reorganizării sanitare.

Știm și nu exagerăm de loc afirmând că în țara noastră legile se leagă și se deslegă după buna sau rea-voință a celor sus puși, dar totuși, legea merită să îmbunătățească chestiunile în concordanță cu sănătatea publică, ar trebui mai mult evidențiată și toți cei pricepuți în materie ar trebui consultați în mod amănunțit în legătură cu această lege.

Va trebui anunțată oficios înainte de a fi trecută

prin parlament, ca presa să-și poată spune cuvântul și toți acei cari trăiesc în mijlocul poporului și-i cunoșc scăderile și suferințele vor trebui să-și arate punctele lor de vedere și va trebui să se țină cont în orice caz despre aceasta. Pentru că nu poate veni un domn ministru care n'a fost în mijlocul poporului doar în timpul alegerilor (și mulți nici atunci) și care evident nu-i cunoaște lipsurile, să aducă o lege pentru îmbunătățirea situației, cu care nu este în curent.

Vor trebui luate deci măsuri salutare pentru salvarea păturei sătenilor, dar cu ajutorul celor care dispun de nițică experiență în acest sens.

Cine nu cunoaște boalele pe cari le face la sate alcoolismul? Toată lumea știe cât suferă populația noastră rurală pe urma diferitelor boli, cari bântue și răpun mai ales pe copiii mici dela unul până la zeci ani.

Statistica în țara noastră o citești cu mare îngrijorare. Dececele continue se urcă la cifre, cari te uimesc și te pun pe gânduri.

Nu este de ajuns numai ca guvernul să anunțe legi de reorganizare sanitară, trebuie să se ia măsuri de localizare a bolilor cum și de stărpire totală a lor.

Vor trebui încredințați oameni de încredere și specialiști în materie pentru a întreprinde anchete serioase și temeinice la sate spre a putea constata la fața locului lipsurile și desavantajele poporului nostru. Zădarnic vor căuta conducătorii să facă legi de toată natura și vor da ordonanțe severe în toate patru colțurile țării, dacă nu vor fi organe ca să le execute și să le aplice totodată.

Ne cugetăm în acest moment la puținii medici cari mai funcționează la sate, cari sunt în continuu și canați de agenții politici, sunt poate dintre cei mai prost plătiți funcționari la sate, dar dintre cei mai necesari pentru țară, sunt concediați mulți din cauze de „economii budgetare“ și alte tâmpenii fenomenale de acest fel.

Ei, în felul acesta cine vreu guvernorii noștri să-și jertfească sănătatea pentru binele comun, căci pâinea de toate zilele este necesară și celui mai idealist om și celui puțin poftitor stomac.

Ba mai sunt naivi, și încă mulți, cari sunt potrivnicii înverșunați ai consultațiilor medicale plătite. Țăranul nostru, în multe cazuri, mai bine merge pe la toate babele satului și se folosește de tot felul de leacuri „naționale“, bozgoane și descânțece, cheltuind astfel sute și mii de lei, în loc să meargă la un medic, care în tot cazul este om cult în materia doftori cească și-l poate vindeca pentru simpla taxă de 20 lei.

Țăranul mai bine dă 6-8 cupe de porumb unei vrăjitoare, decât să dea un pol medicului, pentru că banul—zice țăranul se câștigă cu greu. El nu-și dă seamă în naivitatea lui, că porumbul ori grâul sau

alte bucate tot cu aceeași sudoare a feței se câștigă.

Preoții sunt și în cazurile acestea vinovații. Ei sunt unii dintre dușmanii medicilor. În loc să îndrumeze pe țăran înspre știința medicală, le convine mai mult să le facă o slujbă și să cerșască mană divină, pentru bacșiful bun, pe care nu uită al scoate nicicând, chiar aplicând legea, din punga țăranului.

Spitale avem mai puține decât jumătate numărul, care ar fi strict necesar în aceste vremuri. Chiar dacă unii au norocul să afle locuri vacante și țin a fi internați în spitale și atunci, nu pot fi tratați de cât sumar și cei mai mulți părăsesc spitalele fără să fie vindecați și însănătoșiți pe deplin.

În privința medicamentelor stăm și mai rău. Astăzi ca să-ți poți cumpăra medicamentele necesare, ești necesitat a cheltui o avere întreagă.

În aceste condiții dureroase, prezentându-se situația sanitară a noastră la sate, acum când bolile mănâncă tot mai adânc în trupurile muncite ale țăranului, îi săcătuiesc puterile, îl leagă de pat și-i sfășie rinichii și sufletul cu dureri și suferințe haine, să nu mire pe nimeni faptul, că ne adresăm celor dela conducere, cerând să fie mai concilianți și să prezinte în adevărata lumină opiniei publice proiectul de îmbunătățire a situației sanitare. Acesta e un drept al nostru, al tuturor cetățenilor. Trebuie să ne spunem fiecare răspicat cuvântul și să contribuim cu toți la perfecționare cu cât ne permit cunoștințele noastre.

Poporul nostru nu mai poate fi lăsat pradă analfabetismului, alcoolismului și altor rele de acest fel. Străinii au făcut-o aceasta intenționat timp de secole lungi și negre, numai ca să-l poată apăsa mai fără teamă sub călcâi și să-l poată exploata mai fără milă.

Ori intenția conducătorilor *români*, nu credem să fie aceasta, căci oricât de aristocrați ar fi—totuși poporul este temelia țării.

ĂRIA MORALĂ

CEL CE se coboară în eul său propriu, găsește acolo o lume nouă, o lume streină de cea externă și care adesea ori este în antagonism cu ea, o lume adâncă și intimă—este lumea sufletească specifică fiecăruia—este lumea proprie. Cercetătorul sufletului propriu află în el ătăria sau desuperarea.

Tăria

Dacă trăești moral ești tare. Și moralitatea fiind de esență psihologică, nu rezidă decât în facultățile sufletești specifice fiecăruia. Moralitatea este pivotul în jurul căruia, trebuie, să se învârtească scurta noastră viață pământească. Cel ce trăește după concepții morale are de partea lui stăma lumii. Are în societate ascendentul, la care râvnește toată lumea. Dar, mai presus de considerația opiniei publice, omul moral are ătăria propriei sale personalități. Se simte om în adevărata accepție a cuvântului, om care merge pe picioarele proprii.

Omul moral se simte pe sine **un ins**.

Și mai are și bună-voința lui Dumnezeu.

Desperarea

Să-și scruteze omul sufletul în mod obiectiv și va găsi în el lipsuri fundamentale și încă multe. Nu vorbesc de puținii cari stau în viață ca niște pioni ai credinței, ci de marea mulțime a lumii, care în mod vinovat întoarce spatele învățaturii lui Christos.

Recomandăm mulțimei ca în Clipele de răgaz ce oferă sărbătorile, să-și cerceteze conștiința și să răspundă:

1) Treasc oamenii așa cum ar trebui să trăească?

2) Dacă își cunosc în mod real defectele, nu-i cuprinde groaza și desperarea?

3) Nu este mai bine ca în fața defectelor și neajunsurilor inerente omului, să ne punem la adăpostul învățaturii lui Christos, care curată de păcate și face din ne-om, om adevărat?...

Cel ce va cerceta în mod nepărtinitor felul în care trăesc „cei mulți“, va fi cuprins de jale și desperare—o desperare legitimă și acută.

Reuma

CONTRA reumei, sau podagrei este de a se recomanda următoarele: Să ia sare de fier și încălzită bine se umple în săculeți și se aplică pe partea suferindă. Aceasta are a se repeta până ce morbul s'a înlăturat. De câte-ori sarea s'a răcit, săculeții vor fi goliți și umpluți din nou cu sare caldă.

Beșicile pe picioare

CĂPĂTATE din strângerea (roaderea) încălțămintelor, se curățesc îndată după frecarea cu glicerina amestecat cu tinctură de Arnică (1:3). O frecare și cu oleu de camfor încă e bună.

Diareea (urdinarea)

DEȘERTAREA deasă a scaunului nu e totdeauna dăunătoare, de aceea nu trebuie oprită îndată. Diareea, după lipsă de apetit și încărcarea stomacului, dacă nu ține mult, nu e nici când stricătioasă. Să luăm puțină supă goală de găină și încolo să ne reținem de la toate.

Contra diareei din răceală și din încărcarea stomacului prin mâncări și beuturi nemistuibile, este mai bună ținerea caldă, îmbrăcăminte caldă mai vărtos la picioare, abținerea pentru un timp oarecare dela mâncare și folosirea ceaiului. Incingerea foalelor cu flanelă încă ajută în astfel de cazuri.

Vin fert cu arome, adică vin roșu francez fierț cu scorțișoară ori muscată, beut mai cu seamă seara, ajută la leuire foarte curând.

Supă de carne de berbeci încă e bună.

În Franța se bea contra diareei zamă de orez.

Oamenii, cari suferă de diaree habituală se vindecă de multeori prin purtare continuă de călțuni (ciorapi) de lână și pantaloni de lână. Vara să-și spele trupul în toată ziua cu apă rece pentru întărire. Se recomandă și frecarea făcută cu petece din pânură de lână.

Diareea îndelungată, care nu voește să înceteze prin nici un mijloc, se vindecă de multeori prin aceea, că pacientul bea seara și dimineața, timp mai îndelungat câte un pahar cu vin de Burgund.

Este bun compotul de afine.

Zama de ovăș pisat mare și fierț timp de o oră în apă, beută dimineața asemenea ajută diareei.

Artetica, reumatismul, podagra

ARTETICA, sau boala de încheieturi constă din dureri de încheieturi, cari uneori sunt stabile, alte ori se mută și se ivesc cu sau fără friguri.

Morbul acesta se încuibă mai ales la persoane de sex masculin, puternice, cari duc însă o viață mai mult în trândărie.

Contra acestora se recomandă:

A purta ciorapi de păr de căne.

Nu săculeți cu făină de bob încălzită.

Cenușă de lemn de fag, frunze tinere de mesteacăn și de potbal ca legături.

Când durerile sunt mari se pot alina prin frecare cu slănină.

Aburii de apă sunt iarăși foarte buni. Când de ex. morbul este în picioare punem picioarele de două ori

la zi peste un lemn așezat deasupra unui ciubăr umplut cu apă fierță, acoperim piciorul și ciubărul cu o pânzătură, ori cu un țol, ca aburul să un iasă afară și întreținem apa fierbinte prin pietri încălzite. Mijlocul acesta des și bine aplicat, nu numai că aduce alinare, ci în multe cazuri vindecă boala total.

Mișcarea în trăsură încă are efect favorabil asupra durerii și înțepeneala piciorului.

Linné recomandă mâncarea de fragi multe, iar Stöwer afirmă, că de câteori îl lua durerea arteticea, mânca câte un blid cu fragi și în ziua următoare era sănătos. A repetat aceasta trei ani după o altă la fiecare arătare de podagră și morbul a încetat cu totul.

Un mijloc al poporului francez în contra durerilor de artetică (Gicht) stă în aceea, că în timpul când luna scade ia omul în fiecare dimineață puțin usturoi și-l înghite. Mijlocul contra arteticea cumpărat de Napoleon dela Dr. Radies cu 24.000 franci, e compus din balsam de Mocca, scoartă roșie peruviană, șofran, sarsaparilă, salvie și alcool.

Și băile de abur rusești sunt un bun mijloc în contra durerilor reumatice, însă ele nu trebuie folosite atunci, când reumatismul este însoțit de friguri. Chiar scaldă comună caldă e folositoare în contra arteticea și reumatismului, atât ca mijloc preventiv, cât și vindecător. Renumitul Hufeland credea că numai neglijării scaldei vine a se aserie mulțimea de morhuri artetice și reumatice, de cari sufăr astăzi mie și mare, tânăr și bătrân.

Băile calde la picioare

SUNT necesare în primul rând pentru întreținerea curățeniei, apoi ajută circulația sângelui și împiedică formarea bătăturilor (ochi de găină), îngroșarea pielii de pe talpă și călcâiu, creșterea în carne a unghiilor și o mulțime de boli ale pielii picioarelor. După bae trebuie să ne ștergem îndată bine picioarele, să ne încălțăm cald și să umblăm câteva minute prin casă. După umblet mult totdeauna este recomandabilă o bae caldă la picioare. Nu vom lua bae îndată după ce am mâncat, ci numai după câteva ore: altcum ușor ne putem îmbolnăvi, fiind întreruptă mistuirea stomacului.

Mierea, aliment nevătămător

MIEREA nu e niciodată vătămătoare sănătății, ca atâtea alimente zaharate, când pofta de mâncare s'a stricat, atunci mierea o reînvie; putem să mâncăm oricâtă miere vrem, căci nu ne strică. Ea e mai mult un agent medical ce se întrebuințează singur sau amestecat în contra durerilor ușoare de gât, în contra răgușelii și a inflamațiilor.

Contra asudatului picioarelor

SE întâmplă adeseori, că picioarele asudă sau din cauza umbletului prea mult. sau din alte cauze la fel. Contra asudatului picioarelor recomand ca cel mai bun mijloc următoarele:

Dimineața înainte de a vă încălța spălați picioarele, le ștergeți cu o cârpă de pânză. lăsați apoi câteva minute să se usuce bine, iar apoi udă altă cârpă cu rachiu și frecați picioarele de câteva ori.

Guvernul egiptean a luat în posesiune mormântul lui Tutankamon

GUVERNATORUL provinciei Keveh, asistat de un delegat al conțenciosului statului și de directorul serviciului arheologic, a luat în posesiune mormântul lui Tutankamon și mormântul No. 15, care servește de laborator. Cum Crater, care a condus până acum lucrările, a refuzat să predea cheile mormântului, guvernatorul egiptean a dat ordin pentru sfărâmarea lanțurilor și distrugerea închizătorilor dela poarta mormântului.

Se vor construi 400 școli în Ardeal

LA ancheta prezidată de d. ministru Anghelescu s'a hotărât construirea a 400 școli primare pe cheftuiala statului.

Lucrările vor începe la primăvară.

Tratamentul diabetului cu insulină

DIN raportul prezentat la direcția spitalului din Middlesex rezultă că tratamentul diabeticilor cu insulină s'a dovedit foarte satisfăcător dând rezultate foarte bune în clinica acestui spital. Consiliul medical se ocupă de lucrările privitoare la fabricarea acestui preparat în scop de a-l avea în stare cât mai curată și pe un preț cât mai redus.

Submarin german cu tunuri grele

PROFESORUL Osald Flamm, care a funcționat în ultimii 30 ani la Universitatea tehnică din Charlottenburg, a declarat corespondentului lui „Daily News“ că a terminat planul pentru un submarin cuirasat prevăzut cu tunuri grele, deplasând 7037 tone. Fostul submarin englez No. 11 nu deplasa de cât 4000 tone, chiar când era complet cufundat.

Din aceste descoperiri se vede clar că Germania nu s'a cugetat încă serios la pace.

Păsări necunoscută la noi în țară

DE câteva zile, sunt oaspeții grădinei publice din Mizil un stol de pasări de peste 500, mai mici puțin ca prepelița având un cioc scurt, pe cap un moț de o finete rară de culoare cafeniu, ghiare potrivite, coada puțin lungă și colorită, astfel la vârf galbene iar restul pe deasupra jumătate neagră și jumătate cafeniu și pe dedesubt negru cu maro roscat.

Penele sunt de o culoare gri top cu alb, galben și frez iar pe spinare un gri deschis.

Mulți locuitori de aci cât și de la țară s'au dus de le-au văzut și spun că n'au văzut nici odată asemenea

pasări, probabil că sunt venite din altă țară, fugite din cauza gerului.

Un ziarist italian era să fie înmormântat de viu

DIN Roma se scrie că pe când se proceda la închiderea cosciugului lui Vincenzo Aloysio, redactor la „Epoca“, s'a observat că „mormântul“ începe să capete viață.

Medicii au constatat că ziaristul era în catalepsie și l-au transportat la spital.

Un teatru monstru

SE construiește acum la New-York: 37 etaje pe o suprafață de 137 mii picioare pătrate.

Subsolurile vor fi deservite de linii de metropolitan, care se vor opri acolo. Vor fi 67 ascensoare, fiecare ducând 70 persoane. O sală de spectacol va cuprinde 10.000 fotolii, restaurant, biblioteca și chiar camere pentru spectatorii cari nu vor voi să se mai înapoieze acasă.

Averea fabricantului Ford

SE cifrează la 840 milioane dolari și ce crede că la anul viitor va fi de 1260 milioane, judecând după bilanțul din urmă. Acțiunea societății Ford valorează 4886 dolari. Cele mai multe sunt în mâna marului fabricant american.

Pelerinajul cultural din Iași

ELEVII școlii normale Vasile Lupu, au făcut un pelerinaj cultural la cimitirul Eternitatea. Au depus coroane și flori pe mormintele marilor scriitori *Neculai Gane*, *Vasile Conta*, *Creangă*, *Delavrancea* și *Anghel*. La fiecare mormânt, un elev a citit un fragment din opera regretatului și a vorbit pe scurt de opera sa culturală.

Inițiativa se datorește d-lui Toșculescu, distinsul director al școlii.

Perforarea munților Vosgi

MINISTRUL lucrărilor publice din Franța va prezenta zilele acestea proiectul liniei Saint-Dié—Sainte Marie aux Mines, prima linie care va perfora Vosgii în mai multe puncte, prin tunele, dintre cari cel mai lung va atinge doi kilometri.

Bibliotecile armatei Cehoslovace

ARMATA cehoslovacă posedă 334 biblioteci cu 223.143 volume: 2160 săli de lectură cu 20.446 reviste periodice; 24 spectacole de marionete și multe cursuri de aplicație pentru soldați și ofițeri.

La noi nu că nu are armata, dar rar se află câte-un sat care să aibă bibliotecă.

Tribunale speciale asistate de ziaristi

DUPĂ „Pravo Lidu“, guvernul va depune zilele acestea un proiect de lege relativ la crearea de tribunale speciale. Aceste tribunale vor avea asistenți ziaristi. Proiectul de lege va discerna între delictele comise de răutate și între acelea comise cu intențiunea de a desvălui diferite acte. Guvernul nu știe dacă ar trebui să dea acestui proiect de lege validitate retrospectivă.

Un crășmar neis pentru un litru de vin

SE telegrafiază din com. Bălteni (Vaslui) că săteanul Niculai Vasile Radu, ducându-se la cărciuma lui Toader Matei din acea comună și cerând un litru de vin pe datorie a fost refuzat. Atunci s'a dus acasă și întorcându-se înarmat cu o pușcă a descărcat-o asupra cărciumarului-Ion Matei.

Victima, după o scurtă agonie, a murit. Ucigașul luând-o la fugă a fost prins de locuitori și arestat.

Parchetul anchetează.

Cea mai nouă locomotivă

LOCOMOTIVA care merge cu 160 km. pe oră a fost expedită la Schenectady (Statele-Unite) și expedită companiei Paris-Orleans din Franța.

Simțul al șaselea

LA o ședință medicală, la care au participat cele mai de seamă somități ale Americii, între cari Dr. C. Ward Crampton, specialist în fiziologie, Dr. Charles Zomis, Dana, decanul neurologiștilor, Dr. Garbat, specialist în boale interne și mulți alții, s'a descoperit un fenomen un *Saltation*, un supraom, un fel de om cu calități necunoscute contemporanilor. În persoana lui Rafael Schermann. Acest Schermann este un expert în examinarea scrisului de mână. Din examinarea aceasta dânsul poate stabili diagnoza bolnavului. Astfel la cinci consultații făcute de doctorii amintiți mai sus, trei au fost stabilite mai înainte de Schermann prin examinarea scrisului bolnavilor. Se crede, că și în celelalte două Schermann ar avea dreptate, iar doctorii s'au înșelat.

Despre calitatea aceasta magică a expertului sunt diferite versiuni. Unii spun, că este un caz de telepatie, alții, că Schermann ar fi înzestrat cu calități supraomenești, alții iarăși, că ar fi sărit peste zece secole, însușindu-și un nou simț, — al șaselea, necunoscut nouă contemporanilor.